

Don Cesare Cerrato

SALESIANO

* Chieri (To) 13 giugno 1920

† Bra (Cn) 25 maggio 2000

Luglio 1995

Con i ragazzi dell'Istituto «San Domenico Savio»
di Bra

Cerea Don Cesare...

I veuj di-Je doe paròle, bele s'i-j vis che chièl an dirìa dè sté chet;
dè tnìme botonà e 'd pa fé tant ciadel...

Ch'a pòrta passiensa pèr la pèrnonsia, ma a sà già che s'ì a Bra
i parloma 'n pò' parèj, e peui, ch'a n'èscusa,
cos ch'a conta a son pa le paròle,
ma ij sèntiment che coste a sèrco e a veulo èntèrpreté e descrivi.

A fà tròp bel fé e 'nt èl midem temp pa vèire, èl parlé 'd chièl...
A son tanti j arcòrd e j arbit pèr ij bej moment passà 'nsema,
ma a l'è pa possibil dèscribe tuta soa bondosa e libra pèrsonalità.
I savrìa pa da 'ndoa taché e cosa buté èdnans...
Ij di aléger e ij franch "Viva Garibaldi" èd quandi chi i-ero maraije
e i mnisò a "l'Orateuri"...
Peui j èstudi, la matemàtica, la fìsica e l'elettròtecnica
con j'èspèriment sempre pi mal fé 'nt la bòita dla scòla...
La banda, la mùsica, 'l bass e 'l piano...
e coi doi ajèt ch'a-i viravo sempre 'n sacòcia!
La paròchia 'd Ca dël Bòsch, la vita san-a dla gent dij camp
e dè 'l cassin-e, i vir èn bici per la pian-a
o a rampigné 'nt èl Langhe, la Mèssa 'd mesaneuit èn Piemontèis...
La stòria e ij boro scrit èn sima ai lìber ufissiai,
dal Risorgiment a tute 'l guèrre, da le tragiche "ideologie" modèrne

a la tragedia ëd nòsti alpin s'ël Dòn...
Ij viage përr ël mond, a l'arsèrca dël sens ëd la vita uman-a
e la dignità dël colture, ëd tute 'l colture;
ij viage 'n Rùssia e 'n col ch'a i-era na vòta l'Est,
ëd dèrié viage 'n Cina,
'l viage con i fieui e 'l bici da corsa a Bèrlin,
përr voghi ij camp 'd consentrament e cola muraija ontosa
per l'òm e përr la stòria...
L'èstudi e la pratica dle lenghe, 'l latin e 'l grech, 'l Piemontèis,
ël fransèis e l'ènglèis, e poi l'alman,... Òh, l'alman, che passion!

A son pròpi vèire 'l ròbe da arcordé, me car Don Cesare,
mincadun ëd noi a l'ha 'd sigur tante dl'àute ròbe da buté
'nt la lista o da marché-ne un-a speciala...
A la bon-a, tui ën sema i-j doma 'l bin obligà,
përr avej portà a Bra, ënsema a la lenga 'l cheur ëd Don Bosch,
miraco 'l sant pi Piemonteis, ël Sant dij Piemonteis!
Sufrage a l'ànime përr l'òn ch'a l'ha mostrà-ne
e che adess an serv ënt ël travaj e 'nt la vita.
Përr la maraviya 'd soa esistenza, përr l'inteligenza
e la finèssa 'd sò rasonament, përr l'èncreus e la fòrsa 'd soa fèi,
përr sò esempi e soa granda presensa 'n mes ai giovo,
përr esse stèit bon a fé capì (a noi fieui 'd l'èsté bin e dla "television")
ël bon sens e 'l valor dë 'l tradision, la richèssa e 'l sens cristian
ëd soa paròla, sorsiss ëd la vita ëd nòsti vej.
Grasie, grasie 'd cheur, grasie përr tut l'òn ch'a l'ha fèit
e l'on ch'a l'è stèit,

ma ëdnans ëd tut bin obligà përv avèi-ne mostà a chërdi
e a preghé Nosgnor, përv essi sempre stèit ën gésia
quandi ch'a i-era le confëssion, përv essi intrà ën nòste ca
e 'n nòste ànime con la sembietà e la bontà d'un pare.

Mentre i ciamoma ëd parijé-ne 'n pòst ën Paradis,
come a la promëttù-ne Don Bòsch,
an pias saluté-lo con ël parole 'd na poisìa scrita da n'alpin
përdù ën Rùssia, e che pròpi chiël a l'a scovèrt ani fa,
mentre ch'a visitava, 'n pelegrinage, coi ossari lontan,
pien ed giovo massacrà senza rason:

“Mi i resto sì, a-Dieu!
Staneuit an quatrà la fiòca.
E voi-àutri ch'i torneve a ca
Pense chèich vòlte as ciel sì ëd Rùssia.
Mi i resto sì, con tanti àutri amis, 'n sa tèra sì.
E voi-àutri ch'i torneve a ca pënsé che anche sì,
'ndoa che mi ij riposo, visin al bòsch ëd biole,
a ij vnirà la prima. A-Dieu!”.

Cerea Don Cesare, arvëd-se 'n Paradis...

Auf wiedersehen...